

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoCsp/47/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119202613
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8119202613.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobkyne: T. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX/XX, XXX XX D. právne zastúpená: JUDr. Ambróz Motyka, advokát, so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.276,14 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 19Csp/32/2019 -68 zo dňa 18.08.2020 takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom č.k. 19Csp/32/2019 -68 zo dňa 18.08.2020 Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) o primerané finančné zadostučinenie 1.276,14 eur rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 1.276,14 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobkyni priznal vo vzťahu k žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 3 ods. 5 tretia veta zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa; § 255, § 262 zák. č. 160/2015 civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 05.02.2019 voči žalovanému primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.276,14 eura na základe toho, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov sp.zn. 8Csp/81/2016 o uloženie povinnosti žalovanému zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná, keďže žalovaný sa dopustil pri tomto právnom vzťahu množstva závažných porušení spotrebiteľského práva a ujma, ktorá jej hrozila je vo výške 2.552,28 eura (suma, ktorú žalovaná špecifikovala v žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 19.04.2016), za primeranú výšku finančného zadostučinenia považuje sumu vo výške 1.276,14 eura, teda polovicu z ujmy, ktorá jej výkonom zrážok hrozila. Žalovaný so žalobou nesúhlasil tvrdiac, že ide o neoprávnený nárok.

4. Prvoinštančný súd konštatoval, že v konaní sp. zn. 8Csp/81/2016 žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie spotrebiteľského práva, pričom sa žalovaný dopustil pri tomto právnom vzťahu závažných

porušení spotrebiteľského práva. Vo vzťahu k námietkam žalovaného o nedôvodnosti žaloby a nesplnení podmienok zákona pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 371/2018, v ktorom bolo uvedené, že v prípade spotrebiteľskej legislatívy je popri gramatickom výklade namieste použiť aj výklad teologický v súlade so zmyslom právnej úpravy, ktorý je v tomto prípade determinovaný princípom potreby zvýšenej ochrany spotrebiteľa. Ten vychádza z požiadavky korektných spotrebiteľských zmlúv voči spotrebiteľom, zo zákazu zneužívania dominantného postavenia dodávateľa a zákazu používania zmluvných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán.

5. Prihliadol k tomu, že žalovaný vnútil žalobkyni neprijateľné zmluvné podmienky a pokiaľ by sa žalobkyňa nebola bránila, bol by sa žalovaný nepochybne na jej úkor obohatil. Pokiaľ by sa žalobkyňa nebola svojho nároku domáhala v súdnom konaní, nikdy by sa nedomohla ochrany svojich spotrebiteľských práv. V danom prípade by žalovaný neupustil od realizácie Dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov napriek tomu, že súd jednoznačne konštatoval závažné porušenia spotrebiteľského práva. S poukazom na záverečné porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa úspešne domáhala je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné.

6. Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia prvoinštančný súd prihliadol k tomu, že v zmluve bol dohodnutý úžerný úrok a je nepredstaviteľné, aby akýkoľvek spotrebiteľ prejavil ochotu a súhlasil s takým úžerným úrokom, keby nebol k tomu donútený finančnou tiesňou a inými nepriaznivými životnými okolnosťami, ktoré spôsobili, že bol donútený prijať finančné prostriedky za takých nevýhodných podmienok.

7. V danom prípade takéto úžerné úroky v rozpore dobrými mravmi aj boli voči žalovanej uplatňované a to najskôr v rozhodcovskom konaní a keď došlo k zrušeniu rozhodcovského rozsudku, nepodal žalovaný žalobu v súdnom konaní, ale pokúsil sa o získanie tohto úžerného plnenia prostredníctvom Dohody o zrážkach zo mzdy, hoci musel mať v tom čase vedomosť o spornosti uplatňovania takýchto nárokov prostredníctvom dohôd o zrážkach zo mzdy. Teda žalovaný nemal žiadny poctivý a zodpovedný úmysel podrobiť sa súdnej kontrole s takto so žalobkyňou uzavretou zmluvou a preto prvoinštančný súd považoval samotné konanie žalovaného aj po tom, čo bol zrušený rozhodcovský rozsudok za neprimerané a nekalé obchodné správanie sa dodávateľa finančných služieb. Žalovaná strana vymáhala svoje nároky, ale dohodou o zrážkach zo mzdy, kde vyčíslila iba sumu bez akejkoľvek špecifikácie. Takéto konanie prvoinštančný súd považoval len za potvrdenie toho nekalého správania žalovaného voči žalobkyni počas celého zmluvného vzťahu. Všetky tieto skutočnosti smerujú k tomu, že tieto nekalé obchodné praktiky žalovaného mohli poškodiť žalobkyňu, pokiaľ by sa nebola voči ním bránila zákonným spôsobom, a preto považuje konanie o povinnosť zdržať sa Dohody o zrážkach zo mzdy aj v súčinnosti so zrušením rozhodcovského rozsudku za úspešné uplatnenie porušenie spotrebiteľského práva zo strany žalobkyne, a aj nárok ktorý žalobkyňa vo finančnom vyjadrení uplatňuje za preukázaný.

8. Na základe uvedeného prvoinštančný súd považoval výšku primeraného finančného zadosťučinenia 1.276,14 eura, ako polovicu sumy, ktorú žalovaný sa pokúsil získať prostredníctvom Dohody o zrážkach zo mzdy za primeranú okolnostiam prípadu ako aj to, že žalovaný napriek judikovaným porušeniam spotrebiteľského práva vôbec neprejavil žiadnu mieru prijatia zodpovednosti za tento stav.

9. O nároku na náhradu trov konania prvoinštančný súd rozhodol aplikujúc § 255 a § 262 CSP tak, že žalobkyňa mala vo veci plný úspech, a preto jej priznal voči žalovanému nárok na 100% náhradu trov konania.

10. Proti tomuto rozsudku podal v celom rozsahu, v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Odvolanie odôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. b), písm. f) a písm. h) CSP. Uvedol, že rozsudok vo veci vedenej pod sp. zn. 8Csp/81/2016 bol vydaný na základe tam prijatého záveru, že Dohoda o zrážkach zo mzdy mala byť neprijateľnou podmienkou a to aj napriek tomu, že išlo o spôsob zabezpečenia výslovne pripustený pre spotrebiteľské úverové vzťahy. Namietal, že súd výšku primeraného finančného zadosťučinenia neodôvodnil žiadnou skutočnosťou, ktorá by mala základ alebo súvislosť s rozsudkom vo veci 8Csp/81/2016. Ak sa žalobkyňa domáhala podanou žalobou zaplatenia finančného zadosťučinenia v súvislosti s porušením svojho práva spotrebiteľa, ktoré porušenie malo byť konkretizované resp. dané rozsudkom 8Csp/81/2016, potom aj zadosťučinenie muselo priamo súvisieť s daným porušením. Z rozsudku vyplývalo, že sa súd rozhodol na základe svojho záveru o neplatnosti

dohody o zrážkach zo mzdy, nie na základe vnútenia neprijateľných podmienok a pod. Dané skutočnosti neboli žiadnym dôvodom pre vydanie rozsudku č.k. 8Csp/81/2016, čiže inak povedané ani pre záver o porušení práva spotrebiteľa. Z toho potom podľa žalovaného muselo vyplývať, že súd prvej inštancie v napádanom rozsudku odôvodňuje rozhodnutie inými skutočnosťami, ktoré neboli žiadnym podkladom pre rozhodnutie o samotnom porušení práva spotrebiteľa. Žalovaný ďalej tvrdil, že takýto postup súdu nemal ani oporu v dokazovaní a bolo porušením kontradiktórnosti procesu a rovnosti sporových strán. Namietal, že z priebehu konania a vyjadrení žalobkyne nevyplývalo, že by niekde tvrdila skutočnosti odôvodňujúce sumu zadosťučinenia ako aj to, že súd prvej inštancie sa žiadnym spôsobom nevyporiadal s námietkami žalovaného voči uplatňovanej sume. Na podporu svojho tvrdenia poukázal na závery Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.06. 2013, č.k. 2 Obdo 72/2012 ako aj na § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec sa vrátiť späť súdu prvej inštancie na nové prejednanie alebo zmeniť a žalobu zamietnuť. Žalovaný si zároveň uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní a náhradu iných trov odvolacieho konania za súdny poplatok platený na základe podaného odvolania.

11. K odvolaniu žalovaného sa vyjadrila žalobkyňa tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny a dostatočne odôvodnený. Uviedla, že úspešne uplatnila porušenie spotrebiteľského práva, ako aj povinnosti žalovaného zákonom resp. osobitnými predpismi (Občiansky zákonník a zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní), čím bola naplnená hypotéza uvedená v § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Rozsudok Okresného súdu v Prešove zo dňa 15.11.2017 č.k. 8Csp/81/2016-56 porušenie noriem spotrebiteľského práva tak vo výroku ako aj v odôvodnení jasne označoval. Výška primeraného finančného zadosťučinenia bola odôvodnená na základe toho, že došlo k viacerým porušeniam noriem spotrebiteľského práva - neplatné uzatvorenie Dohody o zrážkach zo mzdy, úžerná úroková sadzba, neprimeraná výška RPMN, bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Na základe uvedeného považovala výšku primeraného finančného zadosťučinenia za adekvátnu a primeranú, čo súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku aj náležite odôvodnil. Navrhla rozsudok potvrdiť a zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

12. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie boli podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajskému súdu v Prešove dňa 05.05.2021 a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

13. Odvolací súd s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP uvádza, že v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti, ako aj k odvolacím dôvodom uvádza, že napadnutý rozsudok spĺňa zákonné predpoklady riadneho odôvodnenia rozhodnutia v zmysle § 220 CSP. Odvolacia námietka žalovaného, že napadnutý rozsudok nezodpovedá preukázaným skutkovým okolnostiam, preukazujúcich základ nároku je nedôvodná. Je potrebné zdôrazniť, že žalobkyňa si svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie uplatňovala v súvislosti s konaním Okresného súdu Prešov vo veci sp. zn. 8Csp/81/2016, v ktorom bola úspešnou žalobkyňou, keď súd vyhovel jej žalobe o zdržanie sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorú realizoval žalovaný napriek tomu, že táto nebola platne uzavretá. Z odôvodnenia uvedeného rozsudku jednoznačne vyplýva, že Dohoda o zrážkach zo mzdy bola realizovaná na uspokojenie nárokov vyplývajúcich zo Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 18.09.2012, na základe ktorej bol žalobkyňi poskytnutý úver vo výške 1.320 eur. Pričom Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzavretá v ten istý deň. Následne táto Dohoda bola predložená zamestnávateľovi žalobkyne na realizáciu. Preto tvrdenia žalovaného, že nie je splnený predpoklad pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nie je správnym. Z uvedeného rozhodnutia možno vyvodiť, že práve porušením povinnosti žalovaného pri uzatváraní úverovej zmluvy došlo k situácii, že napriek neplatne uzavretej Dohode o zrážkach zo mzdy, žalovaný ju chcel realizovať a vymôcť si tak plnenie neprináležiacie mu, a to na úkor žalobkyne.

14. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1992 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa

porušíteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušíteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušíteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá (§ 3 ods. 5 z. č. 250/2007 Z.z.).

15. V prejednáwanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne vyplývajúci z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia má na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

16. Odvolací súd ešte dodáva, že čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak to urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku. V prejednávanom prípade si však žalobkyňa sama uplatnila svoje právo úspešnou žalobou proti žalovanému, o čom svedčí konanie vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Csp/81/2016 tak, ako to správne prvoinštančný súd vyhodnotil.

17. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia je len logické a spravodlivé, aby táto vychádzala z ujmy hrozacej žalobkyni v súvislosti s tým, že žalovaný si začal uplatňovať nároky cez Dohodu o zrážkach zo mzdy, uzavretej v súvislosti so Zmluvou o revolvingovom úvere, ktorou mohol od žalobkyni vymôcť nároky, na ktoré nemal právo. Je potrebné dodať, že ustálenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je realizované na základe úvahy súdu, ktorý v predmetnej veci svoje myšlienkové pochody odôvodnil aj čo sa týka uvedeného, pričom súd druhej inštancie nemôže bezdôvodne vstúpiť do jeho úvahy.

18. K výške priznaného primeraného finančného zadosťučinenia je potrebné ešte uviesť, že aj odvolací súd má za to, že priznaná suma 1.276,14 eur zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobkyni ako spotrebiteľke satisfakciu a mala by odradiť dodávateľa od ďalšieho prípadného porušovania práv spotrebiteľov. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia bolo prihliadnuté na všetky skutkové okolnosti daného prípadu. Odvolací súd opätovne poukazuje na to, že žalobkyňa úspešne uplatnila svoju obranu proti dodávateľovi v konaní sp. zn. 8Csp/81/2016 Okresného súdu Prešov. Je pritom bez právneho významu pri uplatňovaní primeraného finančného zadosťučinenia, či ujma spotrebiteľke reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy, nie je preto pri určení výšky finančného zadosťučinenia nutné sa striktnie držať ujmy, ktorá žalobkyni objektívne hrozila (pri realizácii Dohody o zrážkach zo mzdy aj na sumy, na ktoré by žalovaný nemal nárok). Vzhľadom na porušenie práva spotrebiteľky dodávateľom - žalovaným je priznaná výška finančného zadosťučinenia určená súdom prvej inštancie vo vzťahu k porušenému právu a skutkovým okolnostiam prípadu primeraná. Ak realizáciou neplatnej Dohody o zrážkach zo mzdy žalovaný chcel od žalobkyne získať sumu 2.552,28 eur, priznaná 1 z uvedenej sumy ako finančné zadosťučinenie je aj podľa názoru odvolacieho súdu primeranou sumou.

19. Je potrebné, pre úplnosť odvolacím súdom dodať, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie je závislý od rôznych iných skutočností, na ktoré poukazuje odvolateľ, ale pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť to, či v danom zmluvnom vzťahu existovala už len hrozba vzniku ujmy. Pre priznanie daného nároku pritom nie je relevantné, ako to už bolo zdôraznené vyššie, či k vzniku ujmy aj reálne došlo alebo nie. Na to, aby všeobecný súd priznal

spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie teda úplne postačuje len samotná existencia hrozby vzniku ujmy počas účinnosti zákona č. 250/2007 Z. z., čo bolo preukázané.

20. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že za daného stavu, s ohľadom na porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých ochrany sa žalobkyňa úspešne domohla na všeobecnom súde, je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné a priznaná výška priznaného finančného zadosťučinenia je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobcu a súčasne zodpovedá svojmu účelu, ktorým je poskytnutie satisfakcie spotrebiteľovi a odradenie dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov.

21. Odvolací súd tiež uvádza, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uvádza právne dôvody, pre ktoré žalobe čo do priznanej sumy vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry Ústavného súdu SR iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces (viď uznesenie NS SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5Cdo/218/2010 a uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 08.06.2016, sp. zn. I. ÚS 188/06).

22. Keďže v odvolaní sa namieta aj nesprávne právne posúdenie veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny, t.j. náležitý právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. O nesprávne právne posúdenie vecí súdom prvej inštancie v predmetnom konaní však nejde. Súd prvej inštancie správne aplikoval príslušné právne predpisy na zistený skutkový stav.

23. Judikatúra súdov, vrátane Európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porovnaj rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29.05.1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997 - III.). Odvolací súd preto so zreteľom na vyššie uvedené nepovažoval za potrebné zaoberať sa aj ďalšími odvolacími námietkami, ktoré neboli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozhodnutia.

24. K výroku rozsudku o trovách konania odvolací súd uvádza, že správne bola žalobkyni priznaná ich náhrada v rozsahu 100 % voči neúspešnému žalovanému s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

25. Z týchto dôvodov odvolací súd považoval odvolanie žalovaného za nedôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP.

26. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnej žalobkyni bol voči v dovolacom konaní neúspešnému žalovanému priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania bude v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e** j e príпустné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je príпустné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).